

Til Slesvig vikingertage med Ottar

Som planlagt ved sidste Slesvigtur, hvor Ottar var med for første gang, var der arrangeret en sejltur derned. Sebbe skulle have været med, men da der var stor tvivl om hvorvidt Sebbe blev klar, havde vi fået os tilmeldt så sent at marinehjemmeværnet ikke kunne få en sejl-tilladelse igennem. Arrangementet i Slesvig blev derfor gennemført med Ottar.

Det var en flok friske personer på 7, der mødtes på havnen i Augustenborg til en god omgang sejlads og fuld af optimisme. Der blev provianteret, og kl. 11.00 gik starten med Katrine J som dirigent; i første omgang dog kun ud til Nausten, hvor der blev hentet diverse fornødenheder. Kia og Henriette havde under turen til Sønderborg gang i en brandmandskonkurrence, der endte med en sejr til Kia med 212 talte brand-mænd, dog meget tæt forfulgt af Henriette med 198. I ca. 3 kvarter fra kl. 13.45 var der dømt badning. Der gik ikke mange sekunder, før Klaus og Rune var i vandet. Helle blev til sidst også lokket i vandet, alt imens Henriette var på udkig efter flere brandmænd; ikke længere for konkurrencens skyld, men for besætningens sundhed. En fransk visit fra en stime vandmænd endte dog badningen.

© Anders Weile

Kl. 18.20 blev der lagt til i Sønderborg havn, tæt ved Slottet. Her afmønstrede Helle og Rune, hvorefter Anders påmønstrede. Besætningen bestod nu af Katrine J, Knud, Kia, Henriette, Klaus og Anders. Det blev vedtaget, at en del af turen skulle foregå om natten, da vi gerne ville være fremme i god tid. Dette skulle dog vise sig ikke helt at holde stik.

Vi lagde fra kaj med en mild vind i sejlet og det gik stille og roligt derudaf med kurs mod Kalkgrunden. Vindretningen var ikke i vores favør, så der blev krydset en hel del derudaf, dog kunne vi efterhånden bare det kram.

Ud på aftenen gjorde Katrines te samt Henriettes og Kias cacao underværker, alt imens Anders spillede guitar.

Kl. 23.00 begyndte en noget interessant etape af turen. Tordenvejr begyndte; for os var det i første omgang da et flot syn, når himmelen flængedes af lyn. Morild i vandet satte også kulør på turen.

Men kl. 0.00 blev det så vores tur: To gange fra næsten ingen vind kom nogle seriøse vinde og vand ind over rælingen, der tvang os til at tage sejlet ned i en fart. Herefter stod menuen på silende regn, heftige bølger og masser af ingen søvn om natten og tidlig morgen ved 03-tiden var i hvert fald tordenvejret drevet over. Herefter stod den på roning, roning og mere roning samt et silende regnvejr der kunne tage tage modet fra selv den mest optimistiske.

Endnu et problem var også en ret så sulten besætning, der pga. en mindre fejl disponering var løbet tør for proviant.

Lidt før Schleimünde fik vi så slæb til Maas-holm, hvor der blev provianteret. Herefter gik jagten ind efter de skibe, der havde mulighed for at slæbe os. "Schlei Princess", der i folke-munde bliver kaldt en hjul"damper", blev også overvejet et millisekund – men droppet igen til fordel for dagens redningsmænd, et ægtepar der tog os med ca. 4 sømil indtil broen i Kap-peln. Her sørgede de oven i købet for at praje et andet skib, der kunne slæbe os videre til området omkring Arnis. Her blev der holdt pause ved en skibskirkegård. Kia og Henriette gjorde igen det, de var gode til, nemlig at praje skibe.

Herefter gik den for slæb til Missunde, hvorefter den stod på roning og en mindre pause på land, noget de "trængende" satte pris på. Her blev der også observeret et stykke tov, der flød i vandet. Eftersom de færreste skippere normalt sætter pris på at få et sådant i skruen, blev det fisket op hvor ekstragevinsten var et fint lille paraplyanker.

Efter Missunde blev der sat sejl og krydset til den store guldmedalje. Dette blev dog droppet, hvorefter årerne atter kom i vandet.

En statusmelding blev undervejs indgivet via mobiltelefon til dem, der allerede var ankommet til Slesvig. Dette skulle vise sig at være en særdeles god idé, specielt for os, da dagens anden redningsmand (Steen) havde fået en bådsmænd til at give os det sidste slæb ind. Motoren på båden var nærmest ikke større end at den kunne ligge i en skoæske, men det gik alligevel derindad med et pænt tempo. Dagens tredje redningsmænd var de, der var informeret om vores ankomst og som gjorde deres til at vi i land kunne få et godt måltid mad, et fint sted at sove etc. samt de kendte ansigter på broen der hævede humøret ganske betragteligt.

Anders Weile og Henriette Kay

Til Slesvig, alternativ rute:

Turen til Slesvig foregik for vort vedkommende i 2 biler. Vi var 6 personer der skulle møde det sejrende folk fredag aften. Vi havde fået en melding om at de var godt under vejs, men da vi nåede frem ved 20 tiden var de endnu ikke kommet. Vi fik os installeret i fællesteltet og begyndte at undre os over hvor de var blevet af. Freja var gået ud for at møde dem da der kom en melding om at de ikke længere havde slæb og at de prøvede at krydse ind for den vind der ikke var der. Nede ved broen kom der en enlig sejlboat med en lille motor forbi, den fik jeg prajet og kort tid efter sejlede vi dem i møde. Mellem Mysunde og Slesvig mødte vi så en rimelig brugt besætning der roede mod målet. På lang afstand så jeg Klaus rode med en slæbeline – så det tog ikke lang tid før vi stille og roligt gled det sidste stykke ind af Slien – ankomst, ca. kl. 23.00.

De der var blevet tilbage i lejren havde sørget for mad så vi var rimelig populære.

Tørre soveposer havde vi også med så den sejrende besætning kunne få varmen. Det varede heller ikke længe før der var ro i lejren (på nær snorken).

Lørdag morgen var det et meget flot vejr – desværre næsten uden vind. Morgenmaden blev fortæret og så skulle der sejles. Vi fik tilbudt ekstra pladser på Freja, men det er lidt svært blandt tusinder af mennesker, med toiletbesøg, bad og mange andre gøremål at få besætningen samlet, snart manglede den ene – så den anden, men ved halv tolv tiden gik vi ud i bagende sol, næsten uden vind. Det blev derfor ikke den lange sejltur for vi skulle spise mellem 12.00 og 14.00. Senere gik vi atter ud sammen med Freja, da var der kommet lidt mere svag vind. Vi gik en tur rundt om øen og gik så i gang med den anden tur. Ved enden af øen tog vi en chance og passerede gennem de yderste siv, det gik fint, vand nok, så prøvede vi at gå igennem et hul i sivene, det gik næsten godt, en let grundstødning som let kunne skubbes fri og så gik det videre mod det næste hul. I tide så vi at der højst var 10 cm vand og vi bøjede derfor af og ville lave et kryds ud.

Uheldigvis fik vi i farten bak i sejlet og gik baglæns på grund hvilket medførte at det nederste rorbeslag atter brækkede. Ned med sejlet ud med årene og tilbage til lejren. Vi gik nu i gang med at gennemse alle gemmer for at finde noget som vi ikke vidste hvad var, men som kunne bruges til en nødreparation. Forsynet med et par sjektler og et par bolte gik vi så op for at spise. Delene blev lagt på bordet for under middagen at kunne få gode idéer til hvordan det kunne gøres. Det hjalp og kort tid efter middagen trak vi Ottar op på stranden og fik roret rigget til. Under denne operation lød der pludselig en vislen i luften og en lyd inde fra sivene ved siden af. Det var en ung bueskytte der ikke kunne ramme skiven, dog heller ikke os. Lidt senere gik Ottar ud på en aftensejls for at teste roret, det gik fint selv om der igen ingen vind var fra alle retninger. Senere samledes vi på Freja hvor der blev smagt på mjød (met). Vi gik forholdsvis tidligt til ro.

Dagen efter var der stor sammenpakning og vi gik for alvor i gang med logistikken – hvem skulle køre med hvem og hvornår, det kan der ind imellem være svært at få styr på, men det lykkedes også.

Mjølner der skulle slæbe både Freja og Ottar hjem kunne ikke gå ind til broen hvor vi lå, så skibene skulle lægges længere ud og hvordan gør man så det når Freja kun har fem årer til det store skib? Jo da, man sætter en styrmand og 6 roere på Ottar og så ror man hende ud.

Det gik over al forventning. Med en fart af mellem 1,5 og 2 knob roede vi hende ud. Hvad hedder Frejas slæbebåd, jo den hedder såmænd Ottar!

Ved 15 tiden kom Mjølner, noget forsinket, og slæbet begyndte. Ombord var Anders og undertegnede. Første stop blev Mysunde hvor slæbebåden skulle tanke. Anders brugte tiden til at spille guitar og vi prøvede i fællesskab at synge til. Det kunne nok have været bedre. Fiskene der havde hoppet lystigt holdt op med dette, men de tyskere der lå i deres både rundt om smilede da til os. Andet stop blev den første bro der netop lukkede da vi skulle igennem, ca. en times ventetid.

Næste stop blev broen ved Kappel der også netop var gået i, ca 1 times ventetid. Så gik det ellers hjemad. På Slien havde der ikke været nogen vind, men ved Sleimünde fik vi dønninger så hatten passede. Det var utroligt at se at den der vippede mindst var Ottar selv om det var galt nok. Lidt senere da vi kom lidt længere ud blev det bedre og vinden lagde sig totalt. Morilden legede lystigt og alt var stille i den mørke nat. Klokken ca. 01.30 var vi ved Sønderborg lystbådehavn hvor vi ønskede Freja og Mjølner en god tur og gik ind for at finde en plads i bulder mørke (vi havde dog en god lom-melygte med). – togtet var forbi!

Mandag aften var vi fire der tog Sebbeline til Sønderborg og slæbte Ottar hjem, det var der ingen ben i. En halv time til lystbådehavnen og en time og tre kvarter for at nå Augustenborg.

Steen Weile

